Dosar nr. 4-2150/2025
4-25124480-12-4-01092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 noiembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani),
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Muntean
Cu participarea:
Apărătorului făptuitorului, avocat Lazur Ioana
În lipsa:
Făptuitorului Ruslan Marian
Victimei *****
Agentului constatator Cîrlici Mihail

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui **Marian Ruslan Fiodor**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, ***** 15, ap. 18, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, instanța de judecată, -

c o n s t a t ă:

Făptuitorul **Ruslan Marian**, la data de 21.08.2025, la ora 14:57, aflându-se în mun. Chişinău, str. *****, a venit la domiciliul din *****, str. *****, str. ***** a încălcat cerinţele Ordinului de restricţie de urgenţă nr. 225 din 21.08.2025.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al IP Ciocana a DP mun. Chişinău a IGP – Cîrlici Mihail, au fost încadrate în baza art. 318[1] din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenţie *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*

În ședința de judecată, *apărătorul făptuitorului, avocat* ***Lazur Ioana***, reieșind din faptul că potrivit materialelor cauzei rezultă că făptuitorul și-a recunoscut vina, solicită aplicarea unei pedepse mai blânde în privința acestuia.

În continuare, *făptuitorul* **Marian Ruslan** cît și *victima* *******,** la şedinţa de judecată fiind citați legal, nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării şi nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces şi agenda şedinţelor de judecată fiind adusă la cunoştinţa publicului, inclusiv prin intermediul portalului oficial al instanţei de judecată www.jc.instante.justice.md.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a părților participante la proces, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestora, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare privind examinarea cauzei.

Aagentul constatator din cadrul IP Ciocana a DP mun. Chişinău, Cîrlici Mihail, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, totodată potrivit cererii din 29.09.2025 parvenită prin intermediul Direcției Evidență și Documentare Procesuală a cauzelor, a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 166968 din 21.08.2025 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Ciocana a DP mun. Chișinău, Cîrlici Mihail, în sarcina făptuitorului **Ruslan Marian** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional conform circumstanţelor de fapt constatate de instanţă *supra*.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, în vigoare la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa statuează că contravenţia prevăzută la art. 318[1] din acelaşi cod se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesul verbal cu privire la contravenţia prevăzută la art. 318[1] se remite spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

La fel, conform art. 395 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă inclusiv cauzele contravenţionale prevăzute la 318[1] din acelaşi cod.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționrea justă a cauzei.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 166968 din 21.08.2025, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului **Ruslan Marian**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul verbal cu privire la contravenție, inclusiv în rubrica nr. 18 prin care recunoaşte comiterea faptei incriminate.

La fel, în aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă **Ruslan Marian** nu a indicat în rubrica *”obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”* careva dezacord, chiar dacă a semnat atât pentru faptul întocmirii actului în prezenţa sa, cât şi pentru aducerea la cunoştinţă a drepturilor şi/sau obligaţiilor sale, şi a copiei procesului verbal, iar în şedinţă de judecată nu s-a prezentat şi nu s-a interesat de propria cauză.

La fel, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța observă că făptuitorul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

Respectiv, instanţa consideră că în acest sens, au fost respectate condiţiile legale impuse prin prisma art. 443 alin. (8) din Codul contravenţional.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie şi în aspectul substanţial al cauzei, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de

probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În aceste condiții, instanţa conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, **Ruslan Marian** și-a recunoscut vina fapt indicat atât în procesul-verbal cu privire la contravenție la rubrica 18 prin semnătură olografă cât și în cadrul audierii acestuia din 21.08.2025.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 166968 din 21.08.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată în procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în ședinţă de judecată: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 166968 din 21.08.2025 ora 14.57; raportul din 21.08.2025 al subofițerului superior al serviciului nr. 4 al BPRO al DP mun. Chișinău; procesul-verbal de constatare din 21.08.2025 prin care Marian Ruslan a refuzat se depună careva declarații, fiind vizibil în stare de ebrietate avansată; tabelul fotografic din 21.08.2025; copia ordinului de restricție de urgență nr. 225 din 21.08.2025 ora 11.00, chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie; informație cu privire la solicitarea serviciului 112, la adresa din *****, str. *****, cererea victimei *****, raportul ofițerului de sector SP-5 al IP Ciocana Mihail Cîrlici, privind constatarea încălcării ordinului de restricție de urgență din 21.08.202 ora 11.00.

Din probele administrate și reținute *supra*, instanța de judecată a stabilit că într-adevăr la 21.08.2025, **Ruslan Marian** nu a executat cu bună-ştiinţă cerinţele impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă nr. 225 din 21.08.2025 ora 11.00, or ultimul act a fost adus la cunoştinţă făptuitorului până la comiterea faptei, iar ultimul a comis acţiuni directe în vederea neexecutării, astfel încât nu doar a stabilit contactul vizual cu victima, dar s-a deplasat la domiciliul acesteia, în pofida faptului că potrivit ordinului de restricţie de urgenţă a fost prevăzut expres anume aceste interdicţii.

Circumstanţele date reies cert atât din constatările personale ale agentului constatator, dar şi din materialele acumulate imediat după comiterea faptei, inclusiv din informaţia primară de sesizare a poliţiei, cât şi prin explicaţiile cet. Marian Maria, dar şi din declarațiile făptuitorului, or acesta a recunoscut aceste circumstanţe în cadrul audierii sale în faţa agentului constatator cât și a contrasemnat la rubrica nr. 18 a procesului verbal cu privire la contravenție de unde reiese că a recunoscut vina în comiterea contravenției imputate.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de

veridicitate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar făptuitorului **Ruslan Marian** și-a recunoscut vina în cele comise, denotă că la caz, nu a fost răsturnată această prezumție de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318[1] din Codul contravențional, pentru ce **Ruslan Marian** urmează să fie recunoscut vinovat.

Prin urmare, în temeiul probatoriului prezentat, instanţa de judecată consideră constatat faptul că **Ruslan Marian** nu a executat restricţiile impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă nr. 225 din 21.08.2025 ora 11.00, act care a fost emis în temeiul prevederilor legii enunţate anterior şi era opozabil făptuitorului, ultimul care a fost informat despre aceste interdicţii.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanţa reţine următoarele.

În acest context, instanţa precizează că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancţionat *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile*.

Consecutiv, potrivit art. 37 alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, instanţa notează că munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază sau de studii, la munca stabilită de autoritatea administraţiei publice locale şi aceasta poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, *cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1] și 318[1], pentru care acordul persoanei nu este necesar*.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului contravențional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea contravenției săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancțiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârșirii altor fapte contravenționale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancțiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante, care nu se atestă la materialele cauzei.

Astfel, instanța va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care şi-a expus poziția față de acuzația adusă, în cadrul constatării contravenției, a recunoscut faptele comise, oferind explicații, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conținutul art. 32 alin. (1) din Codul contravențional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanța consideră că în privința lui **Ruslan Marian** poate fi aplicabilă o sancțiune neprivativă de libertate, cu un grad mai redus de severitate şi într-un cuantum mediu admisibil, or instanța nu manifestă o dorință de agravare a situației făptuitorului, iar prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul de 50 de ore, pentru care a optat și făptuitorul.

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile art. 37, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Ruslan Marian** în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 50 (cincizeci) de ore.

Se explică lui **Ruslan Marian** că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (două) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**